

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 יולי 2016

ע"מ 6916-11-15 עמיקם טיגר נ' פקיד שומה תל אביב 1

1

בפני כב' השופט מגן אלטוביה

עמיקם טיגר

המערער:

נגד

פקיד שומה תל אביב 1

המשיב:

ע"י בא כח עוה"ד יעל הרשמן פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי).

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

פסק דין

לפניי ערער על שומות בצו שקבע המשיב לשנות המס 2010 ו- 2012.

רקע

בחוודש יוני אובחן המערער כחולה וביום 12.8.2012 קבעה ועדה רפואית את נכותו של המערער כדלהלן:

א. 100% לתקופה מיום 30.6.10 ועד 31.8.10.

ב. 50% לתקופה מיום 1.9.10 ועד 31.1.12.

ג. 100% מיום 1.2.12 ועד 31.12.12.

הצדדים אינם חלוקים על שיעורי הנכות שלעיל.

בשנות המס 2010 ו-2012 היו למערער, רואה חשבון במקצועו, הכנסות ממשלח-יד לפי סעיף 12(1) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") בסך 236,726 ₪ ו-627,094 ₪, בהתאמה.

בדיווחיו למשיב (תיקון הדיווח לשנת המס 2010 ודיווח לשנת המס 2012) דרש המערער פטור ממס הכנסה לפי סעיף 9(א)(1) לפקודה, בסך 40,860 ₪ בשנת המס 2010, ו-544,500 ₪ בשנת המס 2012. המשיב דחה את הצהרת המערער ביחס לשנת המס 2010 וביחס לשנת המס 2012 התיר לו פטור לפי סעיף 9(א)(2) לפקודה, בסך 71,280 ₪ בלבד.

בין הצדדים אין מחלוקת ביחס לעובדות שלעיל, והשאלה העומדת להכרעה בערעור מס זה, היא: האם זכאי המערער להטבת המס הקבועה בסעיף 9(א)(5) לפקודה, אף שנכותו בשיעור 100% מגיעה לכדי 365 ימים, אולם אינה רצופה. לטענת המערער, משנקבעה לו נכות בשיעור 100% לתקופה

1 מתוך 4

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 יולי 2016

ע"מ 15-11-6916 עמיקם טיגר נ' פקיד שומה תל אביב 1

העולה על 365 ימים עומד הוא בדרישות סעיף 9 (5) (א) (1) לפקודה. מנגד טוען המשיב, כי מאחר והתקופה שנקבעה למיעור נכות בשיעור 100% אינה רציפה, אין הוא עומד בדרישות סעיף 9 (5) (א) (1) לפקודה, ועל כן, אינו זכאי להטבת המס הקבועה בסעיף זה.

דיון

1. סעיף 9 לפקודה, כנוסחו בשנת 2012, קובע:

"פטורים ממס:

...

(5) (א) הכנסה מיגיעתם האישית של עיוור או של נכה שנקבעה לו נכות של 100%, או נכות של 90% לפחות מחמת שלקה באיברים שונים והאחוז האמור הוא תוצאה של חישוב מיוחד של הליקוי באיברים השונים שבלעדיו היה נקבע אחוז נכות של 100% לפחות, כמפורט להלן:

(1) נקבעה נכות כאמור לתקופה של 365 ימים או יותר – הכנסה עד לסכום של 594,000 שקלים חדשים;

(2) נקבעה נכות כאמור לתקופה שבין 185 ימים לבין 364 ימים – הכנסה עד לסכום של 71,280 שקלים חדשים;

"...

2. בע"א 3067/11 קיבוץ אילות נ' מנהל מע"מ אילת (פורסם באתר בית המשפט העליון), נקבע:

"נקודת המוצא לפרשנות חוק הינה לשון החוק. אין לפרש את החוק באופן שחורג מגבולות הלשון, ופרשנות שאין לה נקודת אחיזה בלשון החוק הינה פרשנות שלא ניתן לקבלה".

מכאן, שכלל אין ליתן להוראת חוק פרשנות שאין לה נקודת אחיזה בלשון החוק.

3. המשיב טוען כי יש לפרש את הוראות סעיף 9 (5) (א) (1) כאילו נכללה בהן דרישת רציפות של 365 ימים של נכות בשיעור 100%, ברם לא ניתן למצוא בנוסח הסעיף את המילה "רציפות" או כל מונח אחר שניתן להשתית עליו פרשנות כאמור.

ועוד. בהצעת חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו- 2004), התשס"ג – 2003, הוצע לתקן את סעיף 9 (5) לפקודה, ולהוסיף דרישה לפיה הנכות בשיעור 100% תהיה "לתקופה העולה על 365 ימים רצופים". כפי שניתן לראות בחוקקו את סעיף 9 (5) לפקודה, בנוסחו העדכני, השמיט המחוקק את המילה "רצופים", ולבית המשפט אין אלא לכבד זאת ולא עקוף את דבר המחוקק בדרך של פרשנות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 יולי 2016

ע"מ 15-11-6916 עמיקם טיגר נ' פקיד שומה תל אביב 1

4. תיקון מס' 134 נועד לצמצם את מספר הנכים הנהנים מהטבת מס, כדי להתגבר על הפגיעה בהכנסות המדינה בשל המיתון הכלכלי שפקד את המדינה בסמוך לשנת 2003, ובכך יש כדי לפגוע בתכליתו הכללית של סעיף 9 (5) לפקודה, להעניק פטור ממס לנכים בתקופת נכותם באופן שיעודד אותם לצאת לעבודה ו/או יסייע להם בתקופה הקשה בה הם מצויים. על כן, אין לצמצם עוד את מספר הנכים הנהנים מהטבת המס בדרך של פרשנות אותה מציע המשיב, במיוחד מקום שפרשנות כזו אינה מתיישבת עם לשון הסעיף.

טענות המשיב באשר לעמדות הצדדים במשא ומתן שהתנהל בין מציעי התיקון לחוק לבין חברי הכנסת בוועדת המושנה לענייני מסים של הכנסת, אינן משקפות את האופן בו בסופו של יום מצא המחוקק לנכון לתקן את סעיף 9 (5) לפקודה, ובכלל זה השמטת המילה "רצופים" שהייתה כלולה בהצעת החוק המקורית. כך, גם לא מצאתי בנוסח החוק התייחסות להבחנה בין "נכים לצמיתות" ל"נכים זמניים" אלא הבחנה בין נכים שתקופת נכותם עולה על 365 ימים לבין נכים שתקופת נכותם עולה על 185 ימים ופחותה מ- 364 ימים, לגבי כל אחת מקבוצות נכים אלה נקבעה הטבת מס.

פרשנות המערער במקרה דנן היא לגבי מקרה של רצף, בשיעור שונה של נכות, של אותה מחלה, פגיעה, כנובעים מאותו אירוע. יכול והייתי מגיע לתוצאה שונה לו היה מדובר באיסוף תקופות נכות הנובעים מאירועים שונים ובהפרשי זמן אחרים. ראוי למחוקק להסדיר עניין זה. ועוד, גם אם יאמר כי הגישה הפרשנית של שני הצדדים שקולה היא, ואינני סבור כך, הרי שהלכת חצור מורה על העדפת הגישה הפרשנית המיטיבה עם הנישום.

סוף דבר

הערעור מתקבל.
בהתחשב בהתנהלות הצדדים והסכמתם לוותר על שלב הוכחות, ישלם המשיב למערער את הוצאות המשפט בסך 20,000 ₪.

מוזכרות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ו, 04 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

מגן אלטוביה, שופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 יולי 2016

ע"מ 6916-11-15 עמיקם טיגר נ' פקיד שומה תל אביב 1

1

2